

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114201566
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4114201566.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, pracovisko Zlaté Moravce, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. O., S. XXX, zastúpená Mgr. Janou Hoksovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Volkovce, J. Kalinčiaka 13 a O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. O., U. XXX/XX, zastúpený Mgr. Martinom Hurtajom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom Nitra, Štúrova 15, IČO: 42 042 232, o návrhu otca dieťaťa na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, o návrhu matky dieťaťa na nariadenie predbežného opatrenia a návrhu matky dieťaťa na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3. júna 2015 č. k. 11P/28/2014-179, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o zamietnutí návrhu otca na zmenu umiestnenia maloletého H. B., nar. XX.XX.XXXX a v časti výroku o úprave styku otca s týmto dieťaťom **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 03.06.2015 č. k. 11P/28/2014-179 zamietol návrh otca na zmenu umiestnenia ako aj jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k maloletému H. B., nar. XX.XX.XXXX. V rámci toho istého výroku súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu matky na nariadenie ňou požadovaného predbežného opatrenia a zároveň upravil styk otca s maloletým H. počas každého párneho týždňa v príslušnom kalendárnom roku od utorka od 16.00 hod. do štvrtka do 17.00 hod., počas každého nepárneho kalendárneho roku od 24.12. od 12:00 hod., do 27.12. do 16:00 hod., počas každého párneho kalendárneho roku od 27.12. od 10:00 hod., do 03.01. nasledujúceho kalendárneho roku do 16:00 ho d., počas veľkonočných sviatkov v každom kalendárnom roku od Veľkonočného pondelka od 10.00 hod., do bezprostredne nasledujúceho utorka do 17.00 hod., a počas jarných prázdnin v párnym kalendárnom roku od prvého dňa týchto prázdnin od 10.00 hod., do posledného dňa týchto prázdnin do 17.00 hod., s tým, že matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi ho aj v určenom čase pred miestom bydliska odovzdať a otec je povinný v určenom čase maloletého pred miestom bydliska matke odovzdať. Pokiaľ ide o právne posúdenie, prvostupňový súd na daný právny vzťah medzi účastníkmi aplikoval ust. § 25 ods. 2, 3 a 4 Zák. o rodine a § 96 ods. 1 OSP.

Súd prvého stupňa v dôsledku späťvzatia návrhu matkou na nariadenie požadovaného predbežného opatrenia, s poukazom na ust. § 96 ods. 1 OSP konanie vo veci odovzdania maloletého H. do starostlivosti matky zastavil. Ako nedôvodný zamietol súd prvého stupňa aj návrh otca na nariadenie ním požadovaného predbežného opatrenia, na základe ktorého by bol maloletý H. zverený do jeho

osobnej starostlivosti; poukazujúc pritom na tie isté dôvody ako v prípade zamietnutia návrhu otca vo veci zmeny umiestnenia tohto dieťaťa. Maloletý H. citlivo vníma napäté vzťahy medzi rodičmi, ktorých má obidvoch rád a v súčinnosti zo strany súdu dokázal bez problémov prijať aj matku. Maloletý v zásade nemá problém prijať ani cudzie osoby. Maloletý H. logicky inklinuje k tomu rodičovi, ktorý v jeho živote má väčší priestor, bez toho, že by zavrhol druhého rodiča. Zo správy detskej klinickej psychologičky A.. G. W. vyplýva, že dieťa je súčasťou situáciou medzi rodičmi stresované, čoho dôsledkom môžu byť aj jeho problémy s vyprázdňovaním. To, že dieťa prejavilo túžbu žiť s otcom a sestrou a matku chce iba navštevovať, vyplýva zo záveru vyšetrenia u tejto psychologičky, ktoré inicioval otec. Obidvaja rodičia nie sú ochotní dohodnúť sa navzájom na žiadnej podstatnej veci, čo prezentovali v konaní pred súdom prvého stupňa. Zásadne vyššiu úroveň rodičovských kompetencií vzhľadom na matku, ktorá aj v priebehu konania dokázala robiť kompromisy v oblasti odovzdávania dieťaťa. Tieto skutočnosti a stále aktuálny spontánny vzťah maloletého H. k matke, ktorý sa podaril medzi matkou a synom prehliť aj po ich odlúčení a to najmä kvôli zásahu súdu, sú dôvodom k tomu, že súd nepovažoval za dôvodnú zmenu výchovného prostredia vo vzťahu k maloletému H., a preto návrh otca na zmenu umiestnenia tohto dieťaťa ako nedôvodný zamietol. S poukazom na zabezpečenie vplyvu otca na výchovu tohto dieťaťa, súd prvého stupňa stanovil aj rozsah stretávania sa otca s maloletým H., tak ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Súčasná kvalita vzťahu medzi obidvoma rodičmi navzájom bola aj dôvodom k tomu, aby súd vôbec neuvažoval o žiadnej alternatíve osobnej striedavej starostlivosti o uvedené dieťa. Súdom prvého stupňa stanovený rámec stretávania sa otca s maloletým H. bude vytvárať dostatočný priestor k tomu, aby sa otec podieľal na výchove vlastného syna, či už počas víkendov, bežného týždňa alebo počas sviatkov a prázdnin. Zo strany oboch rodičov je potrebné správať sa tak, že bude vytvorený dostatočný priestor pre maloletého H., v ktorom sa bude cítiť šťastne, bude si vychutnávať pokoj a stabilitu, pričom zároveň prestane byť obeťou konfliktov rodičov, ktoré vyústili do ich oddeleného spolužitia, ktoré zrejme ani jeden z rodičov doteraz nespacoval. Týmto stavom maloleté dieťa však nemôže byť trestané. Súčasný vek dieťaťa, jeho úroveň školskej zrelosti a poruchy pozornosti sú dostatočným dôvodom na to, aby obidvaja rodičia korigovali doterajšie správanie sa pred maloletým H. a nekonfliktným správaním dospeli k tomu stavu, že pre dieťa vytvoria zdravé prostredie a jednotné výchovné prostredie. Problémom v danej veci nie je vzťah dieťaťa k rodičom, ale vzťahy medzi rodičmi navzájom, ktoré môžu ovplyvniť výlučne samotní rodičia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku v časti jeho výroku o zamietnutí návrhu na zmenu umiestnenia maloletého H. a v časti výroku o úprave styku otca s maloletým H. podal včas odvolanie otec tohto dieťaťa. S poukazom na ust. § 220 OSP navrhol rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/323/2013 v časti jeho výroku o zverení maloletého H. zmeniť tak, že tento bude zverený do osobnej starostlivosti otca a matka bude povinná prispievať na výživu tohto dieťaťa sumou 50 eur mesačne. Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol a nekonal v najlepšom záujme maloletého H., nakoľko dlhodobo nerešpektuje názor maloletého H., pričom svoje stanovisko v tomto smere vôbec nezdôvodnil. Pred psychiatrickou A.. W. maloletý bez prítomnosti otca uviedol jednoznačne, že chce žiť s otcom a sestrou. Dieťa je dlhodobo stresované neriešením tejto situácie s pocitom bezmocnosti, čo negatívne vplyva na jeho psychický vývin. Súčasný zlý psychický stav dieťaťa je výsledkom dlhodobého nerešpektovania jeho túžby žiť s otcom. Dieťa odmieta matku preto, lebo dlhodobo obmedzuje jeho styk s otcom a nerešpektuje názor vlastného syna. Medzi rodičmi dieťaťa dochádza k neustálym konfliktom pri odovzdávaní dieťaťa matke. Súd prvého stupňa mal v konaní ustanoviť znalca z odboru psychológie detí, aby jednak posúdil príčiny daného stavu a zároveň posúdil, v starostlivosti ktorého z rodičov má dieťa lepšie podmienky pre riadny psychický vývoj. Takisto je potrebné poukázať na silnú súrodeneckú väzbu medzi maloletým H. a sestrou, maloletou G..

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že Okresný súd Nitra v danej právnej veci úplne zistil skutkový stav, dospel k správnym skutkovým zisteniam, a preto navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Obidvaja rodičia sú schopní maloletého H. vychovávať, pričom dieťa má vytvorené citové väzby na obidvoch rodičov.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne, vydané v súlade so zákonom, a preto ho navrhuje potvrdiť. V konaní boli jednoznačne preukázané citové väzby maloletého H. na matku, ktorá má pozitívnejší vplyv na výchovu tohto dieťaťa ako otec. Otec sleduje iba jeden cieľ, ktorým je záujem pripraviť matku o dieťa, nerešpektujúc pritom, aký dopad to bude mať na toto dieťa.

Krajský súd v Nitre ak súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 03. 06. 2015 č. k. 11P/28/2014-179 v odvolaní napadnutých častiach výrokov (zamietnutie návrhu otca

na zmenu umiestnenia a úprava styku otca vo vzťahu k mal. H. B.) procesným postupom podľa § 212 ods. 1, 2 a § 214 ods. 2 OSP, dospejúc pritom k záveru, že podané odvolanie otca zo dňa 21.11.2015 voči tomuto rozsudku nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadriť ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

V danom prípade súd prvého stupňa v súvislosti s rozhodovaním o podanom návrhu otca na zmenu umiestnenia maloletého H., ako aj v súvislosti s rozhodovaním o podanom návrhu matky týkajúceho sa úpravy styku otca s týmto dieťaťom, v intenciách ust. § 120 ods. 1, 2 a 4 OSP zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav, ktorý pri dodržaní postupu hodnotenia dôkazov v zmysle § 132 OSP (jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti) aj následne správne posúdil podľa príslušných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (§ 25 ods. 2, 3 a 4 Zákona o rodine). Vychádzajúc z uvedeného, ako aj s poukazom na rozsah podaného odvolania otcom, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutých častiach výrokov ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na samotný rozsah ako aj obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku (v časti o zamietnutí návrhu otca na zmenu umiestnenia a úpravy styku otca vo vzťahu k maloletému H. B.), s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP). Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa je toho názoru, že v súčasnosti zmena výchovného prostredia k maloletému H. neprichádza do úvahy, najmä s poukazom na stále aktuálny a pritom spontánny vzťah maloletého H. k matke, majúcej zásadne vyššiu úroveň rodičovských kompetencií, najmä kvôli tomu, že je viac naklonená k realizácii kompromisov v oblasti výchovy tohto dieťaťa ako otec. V prospech matky za súčasnej situácie nasvedčuje aj to, že pracuje ako učiteľka v materskej škole, pričom vo vzťahu k výchove maloletých detí musí mať aj absolvované príslušné vzdelanie, minimálne na úrovni pedagogického minima. Napriek tomu, že maloletý H. bude mať v novembri 2016 osem rokov, základnú školu kvôli zdravotným problémom zatiaľ nenavštevuje. Vec prejednávajúca sudkyňa na Okresnom súde Nitra Mgr. Adriana Dobiášová venovala dá sa povedať nadštandardnú pozornosť výsluchu maloletého H. B. v zmysle § 43 ods. 1 Zákona o rodine, čoho dôkazom je aj rozsah a samotný obsah zápisnice o výsluchu tohto dieťaťa zo dňa 22.05.2015 vec prejednávajúcou sudkyňou za prítomnosti kolízneho opatrovníka. S poukazom na obsah tohto pohovoru, aj napriek tomu, že maloletý H. v rámci neho prejavil záujem žiť spolu s otcom a staršou sestrou Karolínou, pričom k matke by chodil iba na návštevy, súd prvého stupňa ohľadne zmeny výchovného prostredia tohto dieťaťa zaujal správne stanovisko, že nie je dôvodné, aby došlo k jeho zmene. V prospech zamietnutia návrhu otca na zmenu umiestnenia maloletého H. nasvedčuje aj samotný obsah správy z psychologického vyšetrenia tohto dieťaťa zo dňa 21.05.2015, zo záveru ktorej vyplýva, že maloletý H. má odporúčaný odklad školskej dochádzky o jeden rok, nakoľko ide o dieťa so zdravotným znevýhodnením ADHD, dyslália a dyspraxia, ktoré má nárok na vzdelávanie formou integrovaného vzdelávania. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj s poukazom na vek maloletého H. a stupeň jeho súčasných schopností rozpoznať účel a samotný zmysel tohto konania, nemôže ako rozhodujúce kritérium pri rozhodovaní o zmene umiestnenia tohto dieťaťa zavážiť jeho stanovisko prezentované v konaní v tom smere, že chce bývať iba spolu s otcom a staršou sestrou G.. Z doposiaľ realizovaného dokazovania jednoznačne vyplýva ten záver, že uvedené dieťa má vo výchovnom prostredí zo strany matky vytvorené riadne podmienky pre zabezpečenie jeho riadnej výchovy, čo okrem iného vo svojich stanoviskách o prešetrení pomerov u matky konštatoval v priebehu konania aj kolízny opatrovník. Súd prvého stupňa v rámci zabezpečenia výchovného vplyvu otca na maloletého H. ako aj v záujme prehĺbenia citovej väzby medzi otcom a synom navzájom, zároveň stanovil aj rozsah stretávania sa otca s maloletým H., ktorý správne z časového aspektu prispôbil veku a životnému režimu maloletého dieťaťa.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa nevzhladol dôvod k nariadeniu otcom požadovaného znaleckého dokazovania z odboru poradenskej psychológie detí. Záverom odvolací súd poznamenáva, že to bolo práve v rozvodovom konaní rodičov, ktoré iniciovala matka kvôli nevere otca, kde obidvaja rodičia uzatvorili dohodu o úprave ich práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode tak, že maloletý H. bude zverený matke a maloletá G. otcovi, čo znamená, že otec ako právne relevantný dôvod svojho odvolania zo dňa 21.11.2015 nemôže poukazovať na silnú súrodeneckú

väzbu, k oslabeniu ktorej došlo práve uzatvorením dohody rodičov z roku 2013 o úprave ich rodičovských práv a povinností k maloletému H. a maloletej G. na čas po rozvode.

S prihliadnutím na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní otca zo dňa 22.11.2015 proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 03.06.2015 č. k. 11P/28/2014-179 ako o nedôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, nakoľko v danom prípade ide o konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.